Lovsång

#1 FEBRUARI 2009

MARTIN BÖRJESSON ÖVERSÄTTER LOVSÅNGER PÅ NY CD **SIDAN 4** BÖNER ÄR GRUNDEN I PAUL BALOCHES SÅNGER **SIDAN 8** DON MOEN GER UT NY SKIVA **SIDAN 10** WORSHIP CENTRAL BERÖR SVERIGE **SIDAN 12**

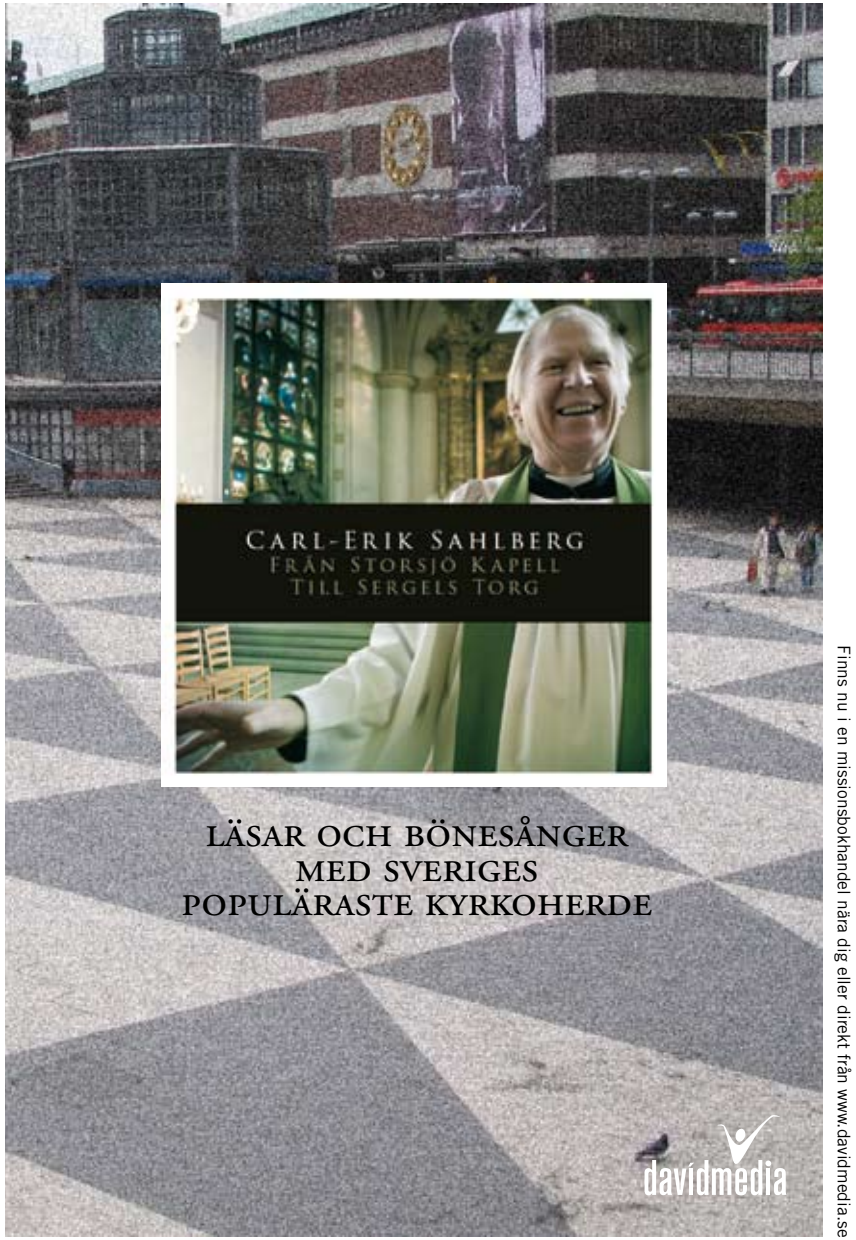

Finns nu i en missionsbokhandel nära dig eller direkt från www.davidmedia.se

Det äldsta är det nyaste!

Magnus Malm skriver att den kristna kyrkan i grunden inte kan förnyas genom någonting som ligger utanför henne: trender, värderingar, metoder. Hon är ett träd: det är bara från rötterna hon kan få liv. Att leva radikalt (ordet betyder i grunden rot) är inte att riva ner utan att gå till rötterna och låta sig förändras av dem.

I början av 90-talet mötte jag lovsången och blev hänförd. Det var en sådan kontrast till den egocentrerade popkultur jag varit en del av. Men allt gott kan korrumperas. Lovsång har med åren blivit en egen genre, till och med en egen bransch! Sådant sker inte utan risk. När lovsången blev en produkt flyttades fokus och själva sjungandet blev det centrala – inte Gud. Begrunda denna kommentar från en gudstjänstbesökare: ”Vi är många som är trötta på lovsång”. Tror inte det handlar om ett ointresse av Gud utan snarare ett sätt att säga att vi är trötta på något ”yttre” som läggs på oss, nåt som inte känns äkta. Kanske att intimiteten i lovsången känns för närgången. Här spelar vår Gudsbild en stor roll.

Då hjälper det inte att sjunga mer, sjunga högre, sjunga fortare, sjunga poppigare sånger eller sjunga lugnare sånger. Livet med Gud handlar om gemenskap. Ur denna gemenskap så växer det fram en relation och ett gensvar. Något som bryter fram inifrån och ut. Som Matt Redman säger: Vi ser – och vi sjunger. Första gången himlens lovsång bryter fram i tid och rum är på julnatten. Gud skall inkarneras, himlen förundras och tillber! Änglakörens lovsång dånar så att den tunna hinnan mellan himmel och jord brister och de ljuvaste toner en människa hört når några herdars öron: Ära vare Gud i höjden!

Låt oss vända tillbaka till roten – tillbaka till Kristus. Det är i den mylla som består av Ordet, församlingen, gudstjänstfirandet, bönen och det fördolda livet som sann lovsång bryter fram. Gör Kol 3:16 till 2009 års nyårslöfte: *”Låt Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom och med all sin visbet. Lär och vägled varandra, med psalmer, hymner och andlig sång i kraft av nåden, och sjung Guds lov i era hjärtan.”*

Text Lars Petersson

Davids Hjärta är en lovsångsresurs som ges ut tre gånger per år av David Media AB, www.davidmedia.se. Varje paket innehåller cd, noter, text/ackordblad, overheadblad och tidningen Lovsång. Allt detta för endast 349 kr/paket inklusive frakt. Vill du prenumerera? Kontakta oss på Tel 090-71 57 30, Fax: 090-71 57 31, E-post: info@davidmedia.se Ansvarig utgivare: Lars Petersson
Redaktion: Lars Petersson, Ralf Elo och Mia Runeson Grafisk form: Ralf Elo

davidmedia

”Målet är att få med så många som möjligt”

Efter ett och ett halvt års arbete med texter och inspelning är Martin Börjesson nu i mål. Nya Davids Hjärta-skivan innehåller uteslutande översättningar; engelska och amerikanska hymner såväl som nya sånger av bland annat Tim Hughes och Brian Doerksen. Den senare sjunger till och med på titelspåret *Vår Fader i himlen*.

”Jesus jag älskar Dig, beundrar och upphöjer Dig. Jesus jag ärar Dig med min sång.” Martin Börjessons översättning av *Beautiful one* ljuder från estraden i Klara kyrka i Stockholm en kall januarikväll. Londonbaserade Tim Hughes vågar sig på den svenska refrängen. I verserna tar han dock det säkra före det osäkra.

– Jag visste inte om det innan… Jag har aldrig hört den svenska texten användas så det var lite kul. Helt plötsligt står man och sjunger sin egen text, säger Martin Börjesson och skrattar.

Knappt tre dygn senare sätter han igång den färdigmastrade skivan på sin dator. Indränkta i gitarrtoner återklingar samma ord i lägenheten i Torslanda utanför Göteborg.

– Pusselbitarna har fallit på plats en efter en och jag känner mig väldigt nöjd med skivan.

Flygelinspelning bland kyrkobesökare

Efter mycket gallring blev det till slut tolv spår. Och det är som sagt översättningar hela vägen. Förutom sånger av Tim Hughes och Brian Doerksen finns det med material av Chris Tomlin och Ben Cantelon samt en del gamla engelska och amerikanska hymner, bland annat *Inför Guds tron i himlen* från 1863.

Martin Börjesson har översatt alla sånger utom *Fyll mig nu*. Den står Robert Eriksson, före detta kollega i Öckeröförsamlingen Nimbus där Martin är musikledare, för.

– Jag kände lite frustration och ville göra någonting, men just nu kom det inga egna sånger. Jag kanske inte är den typen eller är i det skedet av livet att jag skriver eget. Det kanske kommer längre fram om jag får något slags kreativ input och lever på ett sådant sätt att det rinner till. Men det här var ett sätt att börja, säger Martin.

Inspelningsprocessen startade för ungefär ett år sedan. Magnus Boqvist, som spelar trummor och mycket annat på skivan, har producerat. Martin är medproducent, sjunger och spelar klaviatur. Bröderna Erik och Christian Mjörnell spelar gitarr och bas och förutom Martin sjunger Bitte Bernhardsson, Ellen Vingren samt Andreas Ericsson.

– Vi har tagit det i omgångar, så det har inte varit någon stress. Det har blivit någon dag här och där och någon helg när vi har kunnat. Det har varit väldigt skönt att inte behöva få det färdigt på en vecka.

Fortsätter på sidan 6

På några av sångerna har de använt sig av flygeln som står i Hagakyrkan i centrala Göteborg.

– Det behövdes ett bra pianoljud på de stillsamma låtarna så vi frågade om vi fick vara där och det gick jättebra om vi kunde ta att det gick in lite turister och besökare då och då som kanske föll på knä framme vid altarringen. Vi fick stanna upp någon gång, men det var inget som störde oss utan det var bara härligt. Jag tror inte att vi störde någon heller, tvärtom var det tillbedjan där.

Doerksen i Vårdstedts studio

Under konferensen Lovsång 08, som hölls i Linköping i höstas, fick Martin med sig huvudmedverkanden Brian Doerksen till Clas Vårdstedts studio för en kort stund. Där sjöng han in en vers och en refräng på sin egen *Our Father in heaven* som översatt blev titelspåret *Vår Fader i himlen*. I låten blandas hans engelska insats effektfullt med Martins och Bittes svenska ord.

– Det känns jättekul, det klaffade och löste sig väldigt smidigt, säger Martin.

Varför behövs det översättningar, kan man inte lika gärna sjunga på engelska?

– I många sammanhang i Sverige kan man nog sjunga på originalspråket, men det räcker att gå till min egen församling. En vanlig förmiddagsgudstjänst skulle hälften och mer än det kanske inte kunna vara med eftersom de inte kan språket. Jag vill få med mig folk i tillbedjan och om man inte förstår texten så känns det ganska kört. Vi lever i Sverige och pratar på svenska, då är det naturligt att också sjunga på svenska.

Vad skiljer en bra översättning från en dålig?

– En bra översättning håller sig så nära originalet som möjligt och uttrycker inte någonting annat än det som originalet uttrycker. Som översättare tycker jag att man ska försöka överföra innehållet, andemeningen, rimmen och så vidare på de stavelser man har till förfogande utan att förvanska och göra en ny låt.

Började leda som ung

Ursprungligen kommer Martin från Örkelljunga i Skåne där hans familj var med i en EFS-församling (Evangeliska fosterlandsstiftelsen). Hans mamma är pianist och lovsångsledare och även hans mormor har spelat piano och orgel i sin församling.

– Som 13,14-åring spelade jag trummor och det var då det här begreppet ”lovsång” började komma. Man hade sjungit ”bibelkörer” innan, sånger som *Fyll hela jorden med lovsån*g och *Mer kärlek, mer kraft*.

Efter skolan brukade han gå till EFS-kyrkan dit han till och med fick en egen nyckel.

– Det var något i de nya sångerna som tilltalade mig. Jag satt själv vid pianot i kyrkan och började spela, det var lite lättare att uttrycka sig genom pianot än med trummorna. Så småningom fick jag leda lovsång i ungdomsgruppen i kyrkan. Ansvaret ökade och efter ett tag fick jag även leda i gudstjänsterna. Jag kände att det var mitt sätt att uttrycka mig. När jag har flyttat och bott på olika ställen har jag fått leda med andra och haft förmånen att få se många olika sammanhang, vilket jag är jätteglad för.

Martin hoppas att skivans material ska användas av lovsångare och församlingar. Han tror att han som lovsångsledare har gåvan att leda ett ganska brett spektra av åldersgrupper.

– Målet är att få med så många som möjligt och då måste man ibland vara flexibel och smidig. Själv älskar jag den gamla sångskatten, för mig är det inget problem, men det är viktigt att bjuda lite på sig själv och väva in hela församlingen. Det handlar om ömsesidig respekt, säger Martin Börjesson.

Text och foto: Per-Johan Thörn

Martin Börjesson

Ålder:	36 år
Familj:	Gift med Sofia Börjesson. De väntar sitt första barn som föds ungefär samtidigt som skivan släpps.
Bor:	Torslanda, Göteborg
Jobb:	Musikledare i Nimbus, Öckerö Missionsförsamling, samt frilansmusiker.
Intressen:	Musik, stugan, resor och svampplockning. ”Jag håller på med så mycket kontorsarbete, men vid stugan i Småland får jag chansen att jobba med händerna, det är kul.”
Förebild:	Pianisten Bruce Hornsby. ”Han har en känslighet och en värme i sitt spel som jag tilltalas av.”
Bäst på skivan:	*Jesus jag älskar Dig*
Om du var ett djur:	Leopard. ”Jag har alltid fått höra att jag är väldigt effektiv och snabb.”
Favoritackord:	Ebm11. ”Moll11-ackord är snyggt överhuvudtaget och i mina öron klingar det väldigt bra i Ebmoll.”

Han försöker låta sångerna vara biprodukter

Paul Baloche, som besökte Sverige för snart två år sedan, förknippas kanske främst med välsjungna *Open the eyes of my heart.* Nyligen släppte han albumet *The writer´s collection*, som är ett urval av hans mest kända sånger.

På ett hotellrum i amerikanska Nashville nynnar Paul Baloche på de bekanta fraserna: ”Open the eyes of my heart, Lord. Open the eyes of my heart. I want to see You. I want to see You.” Jag får höra en berättelse om vad undervisningskassetter kan få för betydelse.

– På den tiden när vi hade kassettband fick jag en gång i månaden en sådan från en pastor som jag ofta lyssnade på. Han brukade börja många av sina möten med att be ”Herre, när vi läser Ditt ord ikväll ber vi att Du ska öppna våra hjärtan och hjälpa oss att förstå det.”. Frasen ”Open the eyes of my heart.” fastnade hos mig. Vid tillfällen då jag lett lovsång har jag sjungit den meningen, den bönen, kanske mellan sånger, säger Paul Baloche.

Så fick han idén att det kunde bli en sång av det hela om frasen byggdes ut lite.

– Jag funderade kring vilka som såg Gud i Bibeln och tänkte på Jesaja bok som säger att Jesaja såg Herren och att Han var ”high and lifted up”. Så det är en enkel sång som började som en enkel bön, säger han och sjunger på refrängen.

Hur gör du när du skriver sånger?

– Ibland försöker jag låta sångerna bli biprodukter. Istället för att tänka att jag ska skriva en sång letar jag efter bönefraser. De bästa lovsångerna tenderar att vara ärliga böner, ärliga böner som man har satt musik till. Om man bara försöker skriva en sång kan den bli okej, men inte ha det där som är fött av Anden. Det är det jag söker efter, de ögonblick då jag i mitt hjärta upplever att det känns som en inspirerad idé.

Och när Paul Baloche ska beskriva vad som utmärker en bra lovsång återvänder han till den egna sångtiteln.

– En bra lovsång ska genom musiken och texten inspirera dig att öppna ditt hjärta för Gud, det är det sanna testet av en sång. Den kan vara snabb eller långsam, det kan vara olika stilar, men det är ett mysterium när man hör en sång som man tänker att det är något särskilt med.

Han jobbar som lovsångspastor i Community Christian Fellowship i Lindale som ligger i Texas. Hustrun Rita Baloche skriver också sånger och sjunger med honom i församlingen. Även deras barn är involverade i lovsången där.

Genom åren har Paul gjort ett tiotal skivor, i eget namn samt med Maranatha Praise Band. Han jobbar dessutom med att producera.

– Att producera är att skapa en bild av hur man vill att det ska låta i sitt huvud och sedan se till att det låter så. Det är utmanande och kan vara frustrerande, men jag älskar processen. Jag försöker se framför mig att människor lyssnar på sångerna och dras med i dem, att sångerna och skivorna ska hjälpa människor att rikta sina tankar mot Herren.

På vilka sätt har ditt låtskrivande utvecklats med tiden?

– Förhoppningsvis växer vi och mognar i vår vandring med Herren, så jag tror att musiken och texterna har växt. Oavsett om vi märker det eller inte tenderar vi att få vår bild av vem Gud är från de sånger vi sjunger, de formar vår teologi. Jag har försökt att tänka mer på att mina texter ska vara bibliska och beröra alla aspekter av Guds ord, säger Paul Baloche.

Text: Per-Johan Thörn

Don Moen lämnade bekvämligheten bakom sig

Den amerikanske lovsångsledaren Don Moen har inte fått så stor uppmärksamhet i Sverige, men är välkänd på många andra håll i världen. Nu är han aktuell med albumet *I believe there is more.*

Han har precis kommit hem till Mobile i Alabama igen efter ett kort besök i Nashville i Tennessee. Tillsammans med sin fru Laura och en av sina döttrar har Don Moen tittat på hus i staden som både är countryns huvudstad och ”den kristna musikbranschens” Jerusalem.

58-åringen, som förutom piano även spelar fiol, har sålt miljontals skivor och lett lovsång på alla kontinenter utom Antarktis. Under många år jobbade han för Integrity music med huvudkontor i Mobile.

– De sista åren var jag så upptagen med allt det administrativa att jag inte hade tid att skriva, turnera eller göra något av det som verkligen är på mitt hjärta. Efter mycket funderande och bön bestämde jag mig för att ge mig in i ett nytt äventyr, säger han när vi pratas vid över telefon.

Han startade The Don Moen Company och producerade sin nya skiva själv, vilket inte brukar vara fallet. Förändringarna i livet var ett sätt för honom att gå utanför sin bekvämlighetszon.

– Det är så lätt att bli bekväm med det vi gör och när vi blir mer och mer bekväma i livet blir det svårare att göra det nya som Gud vill. Jag tror att Gud alltid vill ta oss med på en resa där vi måste lita på Honom.

I believe there is more innehåller 14 sånger, både nyskrivna spår och nya inspelningar av gamla. Skivan är inspelad i studio till skillnad från de flesta av hans album. Så mot bakgrund av sin tidigare produktion ställer Don sig frågan om vad som egentligen kännetecknar en liveproduktion.

– Jag tror inte att människor vill ha applåder utan en autentisk upplevelse av tillbedjan. Applåder mellan sångerna gör det inte till det. Det var så jag närmade mig *Hiding place* (förra skivan) och så gjorde jag även nu. För att det ska kännas autentiskt går jag inte och lånar in en ny grupp musiker utan tar in lovsångare, mitt band. De har varit över

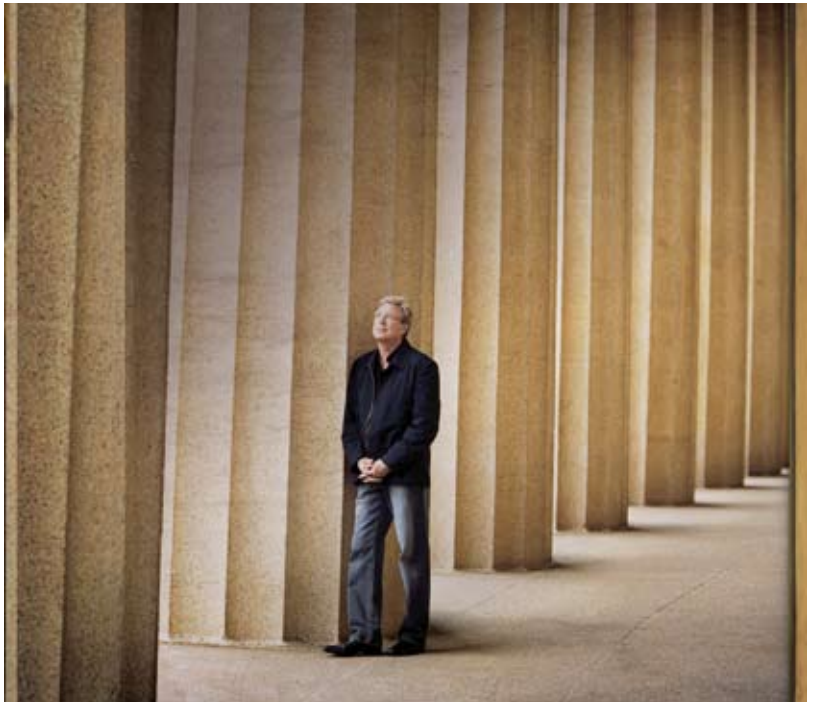

hela världen med mig i många lovsångssammanhang, så de vet vem jag är.

Vad är tillbedjan för dig?

– Som lovsångsledare försöker jag skapa en atmosfär som tillåter Gud att beröra sitt folk. Jag tror att vi många gånger har gjort tillbedjan till en monolog: ”Gud, vi välsignar Dig. Gud, vi älskar Dig. Gud, Du är värdig.” Jag tror Gud vill att tillbedjan ska vara en dialog där vi pratar med Honom. Om det blir en stunds tystnad kommer Han tyst att säga ”Ni är underbara, jag välsignar er.”

Han tror att vi som kristna har blivit för bekväma med formen för tillbedjan, att vi tror att vi vet hur det ska låta och gå till.

– Vi har nästan kommit dithän att någon säger ”Låt oss ha en stunds tillbedjan.” Då säger man att tillbedjan är samma sak som musik, men det är inte bara det. Tillbedjan är att läsa Guds ord, be en bön, ge ett vittnesbörd om vad Gud har gjort i ens liv, äta middag med sin fru eller make, spendera tid med sin familj eller att sjunga, säger Don Moen.

Innan vi lägger på har den matglade amerikanen med norskt påbrå hunnit maila ett recept på en kryddstark ”Rattlesnake chicken”.

Text: Per-Johan Thörn

Klara kyrka fylldes av lovsångare

När Worship central nyligen besökte Stockholm var det många som tog sig till Klara kyrka. Cirka 500 personer slöt upp och lovsångsledare från en mängd olika sammanhang lät sig inspireras av Tim Hughes och Al Gordon.

Och det blev en lyckad satsning. De två britterna, som startade lovsångsskolan Worship central i maj 2006, ledde i tillbedjan tillsammans med det fyra personer starka bandet och turades om att predika under kvällen. Ös och glädje blandades med stillhet och allvar.

– Vi tror helhjärtat att tillbedjan kan förändra världen, sa Al Gordon en bit in i sin predikan i det gamla kyrkorummet, vilket fick en stark kontrast i den stora ljudriggen och de uppställda byggnadsställningarna.

Båda två jobbar med lovsång i London-församlingen Holy Trinity Brompton där det välkända Alpha-konceptet med grundläggande undervisning om kristen tro har utvecklats. Worship central vill öka förståelsen för vem Gud är och vad tillbedjan innebär samt undervisa om ledarskap och praktiska aspekter av lovsångsledning.

– Vår vision är att träna och utrusta lovsångsledare, musiker och lovsångare. Vi har tänkt och drömt kring hur vi kan tillhandahålla verktyg för att göra det, säger Tim Hughes som samma helg även hann med att besöka Amsterdam och Stuttgart tillsammans med sin jämnårige vän.

Man började med att ha träningsdagar i Storbritannien och har sedan velat sprida idén vidare. I april åker Worship central till Kalifornien och i maj är det dags för Indien och Hong Kong. På hemsidan www.worshipcentral.org finns bland annat nya sånger, undervisning och bloggar. Det finns även ett svenskt forum med adressen www.worshipcentral.org/se.

Hur klarar man att fortsätta som lovsångsledare år efter år utan att bränna ut sig?

– Jag tror det är viktigt att vara en del av ett team. Många lovsångsledare känner sig ganska ensamma och isolerade och det är enormt mycket jobb med att tjäna vecka ut och vecka in. Vi behöver människor omkring oss som uppmuntrar och ber för oss samt lyfter oss upp när vi är trötta. Man behöver hitta sätt att återhämta sig på, säger Tim.

Onsdagarna använder han och Al bland annat till låtskrivande och läsning för att få lite ”utrymme i tillvaron”.

– Vi behöver vänta på Gud och bara vara i Hans närhet. Om vi leder lovsång och inte har något fräscht att ge påverkar det församlingen efter ett tag så vi behöver vara seriösa med vår egen Gudsrelation. Det finns en bra mening om tillbedjan som säger ”Lovsångsledning är att göra sitt personliga rop offentligt.” Om vi inte utvecklar vår personliga tillbedjan kommer vi att bli uttömda,

säger Tim. Han är med i välgörenhetsprojektet Compassionart där tolv låtskrivares gemensamma ansträngningar genererar resurser till fattiga människor.

– Vi kan inte sjunga sångerna och satsa på kreativitet om vi inte bryr oss om de fattiga och blir chockade över verkligheten för många i världen. Vi har undervisat om det i församlingen och har försökt göra det i liten skala i vår stad. Sedan har det slagit mig att vi även borde sjunga om det. Gud är rättvisans Gud, en dag kommer Han att torka varje tår från våra ögon, säger Tim Hughes.

– Som kyrka kan vi frestas att göra allt sockersött och glatt, men verkligheten är att stor konst lever i spänningen mellan nu och ännu inte. Det är fantastiskt att se hur tillbedjan har fått liv i vår församling när vi har fokuserat mer på de fattiga, säger Al Gordon.

Text och foto: Per-Johan Thörn

VIKTIGA BÖCKER OM TILLBEDJAN!

DISTRIBUERAS I SVERIGE AV DAVID MEDIA

PRISSÄNKTA T O M 31/3

Louie Giglio
79 kr

Rickard Sundström
89 kr

Tim Hughes
79:-

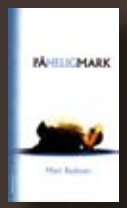

Matt Redman
79 kr

davídmedia
www.davidmedia.se

LOVSÅNG FRÅN HELA VÄRLDEN

DISTRIBUERAS I SVERIGE AV DAVID MEDIA

Brooke Fraser
Albertine

Paul Wilbur
Live: a night of extravagant worship
CD + DVD

Soul Survivor live
Complete

Best of Taizé
50 distinctive
sounds of Taizé
3 CD-box

Chris Tomlin
Hello Love Worship
Leader Edition

davídmedia
www.davidmedia.se